

Fiskeridirektoratet i Bergen

v. Trond Ottemo

v. Njål Wang Andersen

DuPont Nutrition Norge AS

v. Tor-Arthur Halvorsen

v. Harald Bredahl

Svar til høring saksnummer 19/4460

Stortareskogen langs kysten er klassifisert som et overskuddssamfunn og vurdert som den mest upåvirkete naturtypen vi har i Norge. Vi har høstet tare til vår fabrikk og produsert alginat i over 60 år. Høsteaktiviteten har i denne perioden vært vitenskapelig undersøkt og det er ikke funnet noen vesentlig negativ effekt, hverken på tarebiomassen eller det biologiske samfunnet med tilknytning til tareskogen. Biomasse høstet stortare er svært lavt, sammenlignet med estimert biomasse og naturlig uttak i form av stormhøsting.

Åpningsperiode

Forslaget om en åpningsperiode fra 1. juni til 31. august, beror på et faglig råd fra Havforskningsinstituttet (heretter kalt HI) hvor det påpekes en mulig risiko for overhøsting av høstefeltene. Vi ønsker å bemerke at det høyeste uttaket av stortare fra et område, oss bekjent, er fra et av prøvehøstefeltene i Nordland i 2017. Etter ønske fra HI utførte vi gjentatt høsting på prøvehøstefelt PF19, hvor våre kontraktsfartøy høstet 79 % av stortarebiomassen. Høsteeffektiviteten var helt nede i ekstreme 5 tonn per time, som er langt under normal høsteeffektivitet. Ifølge rapporten fra HI var gjenveksten veldig god og dekningsgraden på høstefeltet var over 90 % allerede året etter og har siden vært stabil (ref. HI, Tareundersøkelser i Nordland i 2019). Når gjenveksten er så høy etter en langt hardere høsting enn normal høsteeffektivitet, har vi utfordringer med å forstå HI's frykt for overhøsting på feltene. Især at det er normal høstepraksis å høste stortare på samme område i flere perioder, også i Sunnmøre hvor det påpekes at vi bare høster 5,6 % av stående biomasse stortare over en femårs periode.

Vi stiller dermed spørsmålsteget med denne føre-var-holdningen til HI.

Oppsummert er våre betraktninger over den korte åpningsperioden, tre måneder, kan være for kort til å høste feltene tilstrekkelig. Videre så vil så kort åpningsperiode være til hinder for etablering av et eventuelt landmottak som driftes etter samme driftsform som vi har god erfaring med på Vevang. Fra Vevang driftes to høstefartøy som høster i nærliggende høstefelt. Logistikkmessig er Nordland utfordrende, gangtid tur-retur Nordland-Rogaland er ca 5 døgn, som logistikkmessig er krevende.

Omlasting vil løse noe av denne utfordringen, men begrenses av kapasiteten til sigevannstankene om bord i mottaksfartøylene. Det er dermed gode momenter som peker på at landmottak har flere fordeler fremfor flytende mottak for Nordland. Vi fremmer forslag om mulig dispensasjonsrett til å utvide åpningsperioden, slik at vi har en tilstrekkelig mulighet til å høste feltene og eller til helårlig drift av et lokalt mottak.

Høstesyklus

I NOU 2009: 16 – Globale miljøutfordringer – norsk politikk – Hvordan bærekraftig utvikling og klima bedre kan ivaretas i offentlige beslutningsprosesser, definerer økosystembasert forvaltning som følger:

«Økosystemtilnærming til havforvaltning er en integrert forvaltning av menneskelige aktiviteter basert på økosystemenes dynamikk. Målsetningen er å oppnå bærekraftig bruk av ressurser og goder fra økosystemene og opprettholde deres struktur, virkemåte og produktivitet.»

DuPont mener at det er tilstrekkelig dokumentert at en 5 års høstesyklus er en bærekraftig høsting av stortare, også i Nordland. Det er påpekt fra både HI og Fiskeridirektoratet at tarenæringen høster i begrensede områder innenfor høstefeltet og at uttaket av biomasse er lavt totalt sett. Som tidligere referert, høster vi bare 5-6 % av tilgjengelig biomasse på Sunnmøre fordelt over en hel femårssyklus.

Det er to hovedsaker til det lave uttaket:

1. Høsteredskapens begrensninger ved ujevn og steinholdig havbunn
2. Fredete områder

Vår kunnskap og erfaringer fra prøvehøstingen i Nordland, gjør at vi har grunnlag for å påstå at uttaket i Nordland vil være tilsvarende som for Sunnmøre, ergo lavt uttak i forhold til stående biomasse stortare. Vi mener dermed at vesentlige områder står igjen uberørt, som gjør at økosystemenes struktur, virkemåte og produktivitet opprettholdes.

Rådet fra HI angående lengde på høstesyklus er basert på reetablering av epifytter og ikke gjenvekst for stortare. Vi stiller spørsmål om epifytt samfunnet er et riktig mål i forvaltningen av stortare. HI's egen forskning viser at epifyttbiomassen varierer både i mengde og artssammensetning på ikke høstede taresamfunn (Tareundersøkelser i Nordland 2017, s. 26). Blant annet fremgikk det i sistnevnte rapport at epifyttbiomassen nesten ble halvert hos tare fra et referanseområde fra 2014 til 2019 og er tilnærmet lik som for 5 år gamle høstefelt i samme område. Det er også viktig å påpeke at flere av epifytt artene som er beskrevet er ettårige og/eller bare har tredimensjonale strukturer sommerhalvåret. Vi kjenner ikke til at noen har vitenskapelig beskrevet hvilke epifyttarter og mengde som beskriver et klimakssamfunn i tareskogen. Årsaken til dette kan trolig tilskrives den korte generasjonstiden som tareskogen har langs norskekysten.

Forbudsområder

Referanseområder i tilknytning til høstefelt for stortare benyttes til å sammenligne høstede områder med områder som har en naturlig tilstand for å undersøke eventuelle effekter fra tarehøsting. HI har i

dette arbeidet foreslått den delen av området som arealmessig overlapper med Vega verdensarvområdet som referanseområde.

Men vi vil påpeke at vi prinsipielt ikke var positive til varig vern av verdensarvområdet. Men for å skape en lettere enighet i arbeidsgruppen ble vi enige om å opprette et referanseområde i den sørlige delen av verdensarvområdet. Viktigere er det for oss å påpeke at vi ikke ønsker at denne avveiningen skal gi presedens for ytterligere forbud mot tarehøsting i resten av verdensarvområdet.

Begrunnelsen for at Vegaøyan fikk status som verdensarvområde var områdets særegne kulturlandskap. Det ble fremhevet at kulturlandskapet i området er et resultat av samspillet mellom menneske og natur over lang tid. Vi kan ikke se at tarehøsting forringer kulturlandskapet og dermed ikke bør forhindre vår aktivitet.

I høringsbrevet står det at HI viser til at verdensarvområdet representerer en naturtilstand og er viktig som sammenligningsgrunnlag for å skille effekter av tarehøstingen fra naturlige tilstandsvariasjoner. Vi stilte og stiller spørsmålet igjen, om ikke Horsvær naturreservat tilfredsstiller en naturlig tilstandsvariasjon. Vi opplever at de som ikke er positivt innstilt til tarehøsting benytter referanseområder som en mulighet for å begrense vår aktivitet.

Oppsummering:

DuPont ønsker en femårs høstesyklus og mulighet for helårlig høsting av stortare i Nordland.

Tor-Arthur Halvorsen

Harald Bredahl

Fabriksjef

Råstoffsjef

Dupont Nutrition Norge AS

DuPont Nutrition Norge AS